

Με διθυραμβικά σχόλια έγινε δεκτή η υπογραφή της κλαδικής συλλογικής σύμβασης ξενοδοχοϋπαλλήλων από την Πανελλήνια Ομοσπονδία Ξενοδόχων (ΠΟΞ), τους εκπροσώπους της συνδικαλιστικής ηγεσίας της Ομοσπονδίας εργαζομένων στον επισιτισμό/τουρισμό αλλά και τον Τύπο. Σε μια περίοδο όπου το σύνολο των εργαζομένων, των μικρομεσαίων αγροτών και των φτωχών αυτοαπασχολούμενων, βάλλεται από την αντεργατική επίθεση που επιχειρεί η κυβέρνηση,

μέσω της κατάθεσης του «αντι-ασφαλιστικού» νομοσχεδίου, η ΠΟΞ και η ηγεσία της Ομοσπονδίας πανηγυρίζει για την υπογραφή νέας σύμβασης στον κλάδο. Τι άραγε προκαλεί ενθουσιασμό σε αυτή την σύμβαση; Στην ουσία πρόκειται για μια σύμβαση η οποία περιέχει τη διατήρηση των μισθών στα ίδια -χαμηλά- επίπεδα και την αύξηση της τάξεως του 1% (!) την άνοιξη του 2017. Παρ' όλο το βάθεμα της κρίσης, όλοι οι εργαζόμενοι στον κλάδο γνωρίζουμε πολύ καλά ότι τα κέρδη για τους ξενοδόχους ολοένα και αυξάνονται, όπως αποδεικνύουν άλλωστε και οι δείκτες τουριστικής ανάπτυξης (μόνο για το 2014 ο δείκτης του κύκλου εργασιών για τον τουρισμό αυξήθηκε κατά 13,4%).

Αν για την ΠΟΞ η σύμβαση αυτή «πρόκειται για ένα ακόμα πολύ σημαντικό βήμα στη συλλογική προσπάθεια θωράκισης των εργασιακών συνθηκών στον ξενοδοχειακό κλάδο» για εμάς τους εργαζόμενους πρόκειται για μια σύμβαση, η οποία εξασφαλίζει στους εργοδότες - μικρούς και μεγάλους- τη συνέχιση της κερδοφορίας τους στις δικές μας πλάτες και την ένταση της εργασιακή μας εκμετάλλευσης. Η ηγεσία της Ομοσπονδίας ακολουθώντας τις πάγιες γραφειοκρατικές τακτικές της, με συμφωνίες «κάτω από το τραπέζι», αλλά και πάνω από αυτό, και αδιαφορώντας για τα πραγματικά αιτήματα των εργαζομένων στον κλάδο, προχώρησε σε μια ακόμη συμφωνία με την εργοδοσία. Στην ουσία, πήρε για ακόμα μια φορά ξεκάθαρη θέση, αυτή της στήριξης της εργοδοσίας και των ξενοδόχων. Γιατί, υπογράφοντας αυτήν την κατάπτυστη σύμβαση, κάνει σαφές ότι θέλει εργαζόμενους ακόμα πιο εξαθλιωμένους και βέβαια ακόμα πιο φτωχούς. Αν μάλιστα αναλογιστεί κανείς ότι το καινούργιο ασφαλιστικό προβλέπει στην ουσία μεγαλύτερη μείωση της εισφοράς της εργοδοσίας, σε σύνδεση με την αύξηση της εισφοράς του εργαζόμενου, καταλαβαίνουμε ότι αμέσως το 1% (αν είναι δυνατόν!!!) που υπογράφηκε, μεταφράζεται αμέσως σε πραγματική μείωση του μισθού.

Αυτή η σύμβαση βρίσκεται πολύ μακριά από τις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων, αδυνατώντας να εξασφαλίσει αξιοπρεπή μισθούς και όρους εργασίας. Αντίθετα, κινείται

ακόμα πιο πολύ και εμφανώς στην κατεύθυνση θωράκισης του ξενοδοχειακού κεφαλαίου.

Όταν η πλειοψηφία των εργαζομένων στον κλάδο, δεν λαμβάνει ούτε καν τον μισθό που ορίζει η σύμβαση, δουλεύει σε εξαντλητικά ωράρια, με υπερεντατικοποιημένες συνθήκες ή ακόμη και ανασφάλιστη, μόνο ως κοροϊδία μπορούν να εκληφθούν τα σχόλια περί επιτυχίας. Το εργασιακό πλαίσιο που επιβάλλεται από κυβέρνηση και ΕΕ, δημιουργεί τις καλύτερες συνθήκες ώστε η εργοδοσία να αυξάνει τα κέρδη της μέσα από προγράμματα μαθητείας, voucher, κτλ., ενώ οι εργαζόμενοι προσπαθούν να επιβιώσουν με μισθούς πείνας.

Για όλα τα παραπάνω όμως η ηγεσία της Ομοσπονδίας σφυρίζει αδιάφορα, λειτουργώντας ενάντια στις ανάγκες και τα συμφέροντα των εργαζομένων. Η ολιγωρία της Ομοσπονδίας σχετικά με την έλλειψη κλαδικής σύμβασης στον κλάδο του επισιτισμού και το τι πραγματικά συμβαίνει στους χώρους δουλειάς αλλά και για τις δεκάδες καταγγελίες από πλευράς εργαζομένων, αποδεικνύει ακριβώς τον ρόλο που παίζει η ηγεσία της. Εξάλλου, το παράδειγμα του θανάτου της συναδέλφισσας στη Ζάκυνθο, που κανένας δε μίλησε, ούτε από την εργοδοσία ούτε από την ομοσπονδία, δεν είναι μακριά. Κόντρα σε λογικές ανάθεσης και συνδιαλλαγής παίρνουμε την κατάσταση στα χέρια μας και αγωνιζόμαστε ενάντια σε κάθε καταπάτηση των δικαιωμάτων μας προτάσσοντας τις πραγματικές μας ανάγκες, χωρίς αυταπάτες για «νίκες» και «επιτυχίες».

ΛΑΝΤΖΑ -Αγωνιστική εργατική συσπείρωση στον κλάδο του επισιτισμού - τουρισμού

